

ORFEÓ CATALÀ

A. Vives, n.º 1

Tel. 17661

Copria

BARCELONA, 29 Decembre 1947

Fr. Joan V. Francesc.
Auntat.

Molt distingit amic: Amb veritable joia vaig
rebre el teu "Poemet de Claustra" en mag-
nífica edició, felicitats esplendides del Na-
dal d'enquany. Que Déu li pagui.
~~No cap que li digui com he desfruitat~~
~~va venir a~~
tomant a llegir aquestes esquenes
poemes de V. Això sí que és ver-
dadera poesia! Les pures danyes fent-me
gràcies a l'esperit de bunit d'història per
cap una dedicació
va m al concert de St Estène
i vaig encantar-li el gust en unisson
de "La filosa"? Jo ho vaig fer
amb tot l'amor i a l'encomparant
tots la pericla de que jo capax!
Molt bon dia a l'esposa i fillots

me, l'abbedi de Felicitu a la povera
per le sue magnifiche edizioni.

Una buona abbracciata del
suo buon amico per te e
l'eduzione

Sei sempre

Barcelona, 29 Maig del 1965

1

Sr. Enric Alvarez i Vila
Ciutat

Senyor men: He rebut la vostra del 30 (en-
-poso d'abril i no de maig) en la qual em feu ac-
-sacions completament infundades, i per tant in-
-justes. En primer lloc, com a Pròleg, m'acuseu
obertament de la meua posició negativa envers
els nois que assisteixen a les classes de música.
Jo, que sóc l'autor o el principal autor de la
nova organització, no hauria de contestar a
la vostra tan poc delicada acusació... i
perdonen-me. ¿Què és ço que volen? ¿Heien
que l'actual chor de nois està preparat
per a intervenir a tots els concerts de
l'Orfeo? Jo crec sincerament que no.
Resolten los gran anafes i em donaven la
raó. Si l'Orfeo a més d'una obra eminentment
artística, és una obra social, no és menys cert
que aquesta no ha de portar-se a terme en
detriment de la primera. Els nois van
cantar algunes obretes (molt pobres) en els
concerts nadalencs passats. És fins ara tot
ço que hem ha pogut fer honoradament
en aquest sentit. Les obres del concert de
Quaresma que en la majoria s'han repetit

3

en els concerts de Protectors i en els de
fora Barcelona, no eren adequades per a
ells. Tant de bo que més endavant això
no sigui així. Jo desitjo, a més, que els nois
puguin donar prova dels seus avenços en
un concert especial en el qual intervingui
tota la seva senya. Però... així no de-
pen de mi, sinó dels resultats obtinguts.
- En algun temps els nois constitueixen un
puntal de l'Orfeó. Avui, desgracia-
dament, encara no és així, en temps
llunyans ells treballaven per la Capella
tots els mig-dies i a les nits venien a anar a
la seva part juntament amb les
noies, sempre que aquestes tenien a veure.
A més venien a donar les seues lliçons de
solfège i Teoria; Estarien disposats els
joves d'avui dia, a deixar els seus
aquest camí? Actualment els
múltiples estudis i ocupacions els impedi-
-xen de seguir ~~la seva~~ ~~aquest camí~~, i a nosaltres
de donar-los l'entrenament que desitja-
-ríem.

Cal però, sigui com sigui, cultivar els nois

ORFEO CATALÀ
O. T. C. O.

amb amor, perquè ells són la llavor, el
planter de la secció d'homes futura. Protesto
per tant, de l'acusació que em fan de manca
d'amor paternal envers ells. És patetòfic
els seus preceptors sense ensenyar qui ha
dictat el pla a seguir, atenent-se a les
circumstàncies.

El sistema de beques fou proposat per
mi a la Junta Directiva, amb la millor
intenció i com a estímul màxim. Pe-
rò crec sincerament que si l'experiència
demostrés la inutilitat d'aquest pla pe-
tal de fomentar el planter de la secció
d'homes de demà, valdria la pena
de suprimir-lo radicalment.

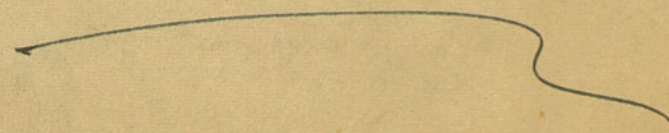
I per acabar una altra ^{cosa}: per opinar sobre
una qüestió hem ha de tenir elements de
judici i no deixar-se portar per falses pre-
misses.

Afirmo, una vegada més, tot el meu amor
per la secció de nois que el diumenge,
22 de maig, compartí amb els cantants

homes i noies la joia de la diada a
ells dedicada, completant la gran
família que sempre ha estat l'Or-
feó Català.

Sono còpia d'aquesta contesta al
nostre President.

De vos af
d'un m'ullet

Sr. Enric Alvarés 29 de Maig 1965. 23.3.63

Sr.

Enric Alvarés i Vila

C i u t a t

Senyor meu:

He rebut la vostra del 30 (suposo d'abril i no de maig) en la qual em feu acusacions completament infundades, i per tant injustes. En primer lloc, com a Pròleg, m'acuseu obertament de la meua posició negativa envers els nois que assisteixen a les classes de música. Jo, que sóc l'autor o el principal autor de la nova organització, no hauria de contestar a la vostra tan poc delicada acusació...i perdoneu-me. ¿Què és ço que voleu? ¿Creieu que l'actual chor de nois està preparat per a intervenir a tots els concerts de l'Orfeó? Jo crec sincerament que no. Escolteu-los quan assagen sols i em donareu la raó. Si l'Orfeó a més d'una obra eminentment artística, és una obra social, no és menys cert que aquesta no ha de portar-se a terme en detriment de la primera. Els nois van cantar algunes obretes (molt poques) en els concerts nadalencs passats. És fins ara tot ço que hom ha pogut fer honradament en aquest sentit. Les obres del concert de Quaresma, que en sa majoria s'han repetit en els concerts de Protectors i en els de fora Barcelona, no eren adequades per a ells. Tan de bé que més endavant això no sigui així. Jo desitjo a més, que els nois puguin donar proves dels seus avenços en un concert especial en el qual intervingui sola la seva secció. Però... això no depèn de mi, sinó dels resultats obtinguts.

En algun temps els nois constituïen un puntal de l'Orfeó. Avui, desgraciadament, encara no és així. En temps llunyans ells treballaven per la Capella tots els mig-dies i a les nits venien a assajar la seva part juntament amb les noies, sempre que aquestes tenien assaig. A més venien a donar les seves lliçons de solfeig i teoria. ¿Estarien disposats els pares d'avui dia, a deixar-los seguir aquest camí? Actualment els múltiples estudis i ocupacions els impedeixen de seguir-lo i a nosaltres de donar-los l'entrenament que desitjariem.

Cal però, sigui com sigui, cultivar els nois amb amor, perquè ells són la llavor, el planter de la secció d'homes futura. Protesto per tant, de l'acusació que em feu de manca d'amor paternal envers ells. Es pot elogiar els seus preceptors sense ensorrar qui ha dictat el pla a seguir, atenint-se a les circumstàncies.

El sistema de beques fou proposat per mi a la Junta Directiva, amb la millor intenció i com a estímul màxim. Però crec sincerament que si

Sr. Enric Alvarez i Vila - Ciutat - 29.5.65

l'experiència demostrés la inutilitat d'aquest pla per tal de fomentar el planter de la secció d'homes de demà, valdria la pena de suprimir-lo radicalment.

I per acabar una altra cosa: per opinar sobre una qüestió hom ha de tenir elements de judici i no deixar-se portar per falses premises.

Afirmo, una vegada més, tot el meu amor per la secció de nois que el diumenge 22 de maig, compartí amb els cantaires homes i noies la joia de la diada a ells dedicada, completant la gran família que sempre ha estat l'Orfeó Català.

Dono còpia d'aquesta carta al nostre President.

De vós affm. ss. ss.

En algun temps els vós proposaria un puntal de l'Orfeó. Aquí, després d'una breu estada, em vaig anar a viure a la capital. En temps d'anyada ella treballava per la capital i a les nits venia a ajudar la seva mare. Els vós proposaria un puntal de l'Orfeó. Aquí, després d'una breu estada, em vaig anar a viure a la capital. En temps d'anyada ella treballava per la capital i a les nits venia a ajudar la seva mare. Els vós proposaria un puntal de l'Orfeó. Aquí, després d'una breu estada, em vaig anar a viure a la capital. En temps d'anyada ella treballava per la capital i a les nits venia a ajudar la seva mare.

En algun temps els vós proposaria un puntal de l'Orfeó. Aquí, després d'una breu estada, em vaig anar a viure a la capital. En temps d'anyada ella treballava per la capital i a les nits venia a ajudar la seva mare. Els vós proposaria un puntal de l'Orfeó. Aquí, després d'una breu estada, em vaig anar a viure a la capital. En temps d'anyada ella treballava per la capital i a les nits venia a ajudar la seva mare.

En algun temps els vós proposaria un puntal de l'Orfeó. Aquí, després d'una breu estada, em vaig anar a viure a la capital. En temps d'anyada ella treballava per la capital i a les nits venia a ajudar la seva mare. Els vós proposaria un puntal de l'Orfeó. Aquí, després d'una breu estada, em vaig anar a viure a la capital. En temps d'anyada ella treballava per la capital i a les nits venia a ajudar la seva mare.

29 de Maig 1965.

Sr.

Enric Alvarez i Vila

C i u t a t

Senyor meu:

He rebut la vostra del 30 (suposo d'abril i no de maig) en la qual em feu acusacions completament infundades, i per tant injustes. En primer lloc, com a Pròleg, m'acuseu obertament de la meua posició negativa envers els nois que assisteixen a les classes de música. Jo, que sóc l'autor o el principal autor de la nova organització, no hauria de contestar a la vostra tan poc delicada acusació...i perdoneu-me. ¿Què és ço que voleu? ¿Creieu que l'actual chor de nois està preparat per a intervenir a tots els concerts de l'Orfeó? Jo crec sincerament que no. Escolteu-los quan assagen sols i em donareu la raó. Si l'Orfeó a més d'una obra eminentment artística, és una obra social, no és menys cert que aquesta no ha de portar-se a terme en detriment de la primera. Els nois van cantar algunes obretes (molt poques) en els concerts nadalencs passats. És fins ara tot ço que hom ha pogut fer honradament en aquest sentit. Les obres del concert de Quaresma, que en sa majoria s'han repetit en els concerts de Protectors i en els de fora Barcelona, no eren adequades per a ells. Tan de bó que més endavant això no sigui així. Jo desitjo a més, que els nois puguin donar proves dels seus avenços en un concert especial en el qual intervingui sola la seva secció. Però... això no depèn de mi, sinó dels resultats obtinguts.

En algun temps els nois constituïen un puntal de l'Orfeó. Avui, desgraciadament, encara no és així. En temps llunyans ells treballaven per la Capella tots els mig-dies i a les nits venien a assajar la seva part juntament amb les noies, sempre que aquestes tenien assaig. A més venien a donar les seves lliçons de solfeig i teoria. ¿Estarien disposats els pares d'avui dia, a deixar-los seguir aquest camí? Actualment els múltiples estudis i ocupacions els impedeixen de seguir-lo i a nosaltres de donar-los l'entrenament que desitjariem.

Cal però, sigui com sigui, cultivar els nois amb amor, perquè ells són la llavor, el planter de la secció d'homes futura. Protesto per tant, de l'acusació que em feu de manca d'amor paternal envers ells. Es pot elogiar els seus preceptors sense ensorrar qui ha dictat el pla a seguir, atenint-se a les circumstàncies.

El sistema de beques fou proposat per mi a la Junta Directiva, amb la millor intenció i com a estimul màxim. Però crec sincerament que si

Sr. Enric Alvarés i Vila - Ciutat - 29.5.65

l'experiència demostrés la inutilitat d'aquest pla per tal de fomentar el planter de la secció d'homes de demà, valdria la pena de suprimir-lo radicalment.

I per acabar una altra cosa: per opinar sobre una qüestió hom ha de tenir elements de judici i no deixar-se portar per falses premisses.

Afirmo, una vegada més, tot el meu amor per la secció de nois que el diumenge 22 de maig, compartí amb els cantaires homes i noies la joia de la diada a ells dedicada, completant la gran família que sempre ha estat l'Orfeó Català.

Dono còpia d'aquesta carta al nostre President.

De vós affm. ss. ss.

De vós affm. ss. ss.

De vós affm. ss. ss.

De vós affm. ss. ss.

De vós affm. ss. ss.

Enric Alvarés i Vila

GEORGES RAILLARD

Directeur de l'Institut Français

Tél. 221-14-62

*Ava. José Antonio, 617
Barcelone*

Barcelona 24 Octubre de 1964.

Dr. George Railland
Director de l'"Institut Français"

Leuel distingit Dr: he este molt agraït
per la seva gran amable voluntat en
fer-me càrrec de la direcció de l'"Institut
Français"

Així mateix m'ofereixo molt positi-
vament a V. i a la direcció per de la
seua supra direcció per tot gran i recomen-
d'aport Orfeo Català que jo dirigit.

M'és grat també oferir-li el testimoni més sincer
de l'alta consideració que li professa aquest at,
un